

Landslið og tey ungu

Tað var stórt stig at taka, tá føroyingar gjørdu av at lut-taka í stórum altjóða fótbólts-kappingum — fyrst EM og nú eisini VM. Hóast onkur mót-mælani vóru at síggja í bløð-unum tá, so má sigast, at fólk flest hava tikið undir við og fegnast um luttøku okkara í hesum altjóða kappingum. Ikki minst tey góðu úrslitini móti so frægum fótbóltstjóð-um sum Eysturriki, Norðurir-landi og Danmark gjørdu sítt til, at næstan allur ívi um lut-tøku okkara fullkomuliga hvarv.

ØLL fegnaðust vit um hesi góðu úrslit og kendu ein viss-an stoltleika av at vera føroy-ingur — at vera so lítil tjóð og kortini fáa fræg úrslit móti teimum stóru og professio-nellu. Rúsurin var eitt skifti so stórir, at eingin varnaðist eina heldur ókenda framtíð á vølli móti nettup professio-nellum spælurum. So leingi fótbóltslandsliðið hevði góð-an byrð og vit finga størstu reklamu í umheiminum nakr-antið í søgu okkara var einki at ivast í.

NÚ eru vit so eisini við í hesimsmeistarakappingini. Hitt var »bara« europameist-arakappingin! Og nú fer møð-in, manglandi venjingin og amatørstøðið at vísa seg hjá okkum. Vit rætt og slætt klára ikki at fylgja upp teim-um góðu úrslitunum frá EM-kappingini, og tí er als einki lægið í. Hetta varð eisini greitt, áðrenn vit fóru út á al-tjóða vøll at kappast móti spælurum, sum hava fótbólt til livibreyð.

NÚ hoyra vit so landsliðs-venjara »klikkja« niður á spælarnar, at teir venja ov lítið og at landsliðið kann ikki klára seg bara so nøkurlunda, um spælarnir venja meira og spæla saman. Og her koma vit so í eina stóðu, har amatørstøði okkara jú ger, at tað er avmarkað, hvussu nógv tú kanst fáa hesar menn at venja og venja saman uttan at tað skal ganga út yvir verandi FM-kapping og eisini teirra dagliga arbeiði, sum vit jú vita, ikki er at spæla fótbólt eins og hjá teimum vit kappast ímóti.

Í BLAÐNUM í dag er sam-

dent á ungdómsarbeiði innan eitt nú fótbólt. Hetta krevur bæði orku og pengar, og er tað so, at landsliðsarbeiðið fer avstað við so nógvum orku og so nógvum pengum, at hetta nerver ungdómsarbeiðið, so var hetta betur ógjørt.

HETTA eru áhugaverdir spurningar at viðgera, nú vit líkasum standa á einum vega-móti; við royndunum, sum vit higartil hava gjørt í altjóða fótbóltsli, skulu vit til at gera upp við okkum sjálvi, hvat vit vilja og hvat vit hava ráð til! Ber tað í heila tikið til um sama munið bæði at stíla fyri einum góðum og gevandi ungdómsarbeiði á fótbólts-økinum (og øðrum við), at fáa FM-kappingina at koyra sum hon skal og at seta ta neyð-ugu tíðina av, sum er neyðugt til tess at hava eitt gott lands-lið! Og hvussu við penga-orkuni!

Tað er eingin skaði í at við-gera hesar spurningar nú, hóast vit longu eru farnir uppí bæði EM og VM. Latið okk-um so hvørt viga fyrirumir og vansar upp móti hvørjum øðr-um og líkasum hóma eina framtíðar kós. Og meðan stungið verður út í kortið, eiga vit so ikki at meta um, hvør besta leiðin er at ganga!

VIT vóna sjálvandi, at okkara landslið fer at standa seg væl í komandi dystum. Tey eru mong, sum hava lagt eitt sera stórt arbeiði í at fáa hetta stóra tiltak at koyra. Tey eiga rós uppiborið eisin og okkara landsliðsspælarnar, men har-fyri er einki forgjört í at vit halda lív í kjakinum um posi-tivar og negativar avleiðingar av at luttaka í so stórum al-tjóða kappingum.

Sosialurin — fimm ferðir um vikuna!